

Officiële opening “De Nieuwe Notelaar”

PERSVOORSTELLING

op 16 oktober 2009 om 11u00 door

dhr. Frank VANDEVOORDE

Voorzitter OCMW BRUGGE

Dames en heren,

Beste genodigden,

WELKOM

Welkom in de nieuwe notelaar.

U verwelkomen

doe ik met een krop in de keel, want dit is een moment en een dag van emotie

Doe ik glimmend van trots, want ik ben vandaag ontzettend blij

En Doe ik met een zucht van verlichting omdat het eindelijk zo ver is.

Bij dit welkom wil ik graag vernoemen:

- De leden van mijn raad van bestuur en algemene vergadering en dhr secretaris.
- De vertegenwoordigers van VIPA en het Vlaams Agentschap voor personen met een handicap.
- Mijn collega's directies en diensthoofden van het OCMW en van de sector gehandicaptenzorg.
- De diensten waarmee wij vanuit De Nieuwe Notelaar samenwerken.
- De burens aan wie wij een ganse tijd overlast bezorgden.
- De mensen van de pers en andere genodigden.
- En verontschuldig ik de heer burgemeester.

Als eerste spreker – zo stond op de uitnodiging vermeld - mag ik niet enkel verwelkomen, maar mag ik ook inleiden. En ik zou mezelf oneer bewijzen indien ik u niet op een aantal inleiders, op een aantal overwegingen en bedenkingen zou vergasten. Zo kent u me hopelijk toch.

Ik wil bij deze opening graag een aantal persoonlijke overwegingen kwijt:

Toen ik in 1980 in Sint- Anna begon, - en wat is dat ondertussen al lang geleden - liep er daar een mijnheer rond met een ingedeukt voorhoofd en een oog dat beduidend lager hing dan het andere. Hij sprak Frans en Engels en had in Sint- Anna een kamer tussen mensen met een verstandelijke beperking. Officieel werd hij omschreven als motorisch gehandicapt. Ik vond het vreemd want hij mankeerde niets aan benen of armen. Het was een zonderling binnen de populatie van Sint- Anna. Pas vele jaren later zouden we deze persoon omschrijven als iemand met een Niet Aangeboren Hersenletsel. Ik zorgde dus al voor mensen met NAH vanaf mijn allereerste werkdag. Alleen wist ik dat toen nog niet. In Sint- Anna bewezen wij dat het samengaan van mensen met NAH en een verstandelijke beperking wel kan lukken, maar het was en is helemaal geen goede mix.

Halfweg de jaren 90 namen wij in Sint- Anna opnieuw iemand op met een motorische handicap. Van de trap gevallen, in coma gelegen en met blijvende motorische letsels. Toen deze persoon na een tijdje een nieuw infarct doormaakte en na een langdurige coma zwaar zorgbehoevend bleek, dienden wij voor deze zorg te passen. Wij verwezen deze persoon – amper 44 jaar oud – door naar een rustoord. Het leverde ons de banbliksems op van het bestuur en vooral, vooral van onze secretaris. We maakten er ons in zijn ogen veel te gemakkelijk van af. Deze banbliksems leidden tot frustratie en verbetenheid en de gedachte om voor deze doelgroep een specifiek opvanginitiatief te organiseren. Het betekende de start van een conceptueel proces dat pas jaren later uitmondde in een erkenning en tenslotte in dit gebouw. JC, dit zijn de initialen van de bewuste dame, en een boze secretaris zijn dus te beschouwen als de conceptuele ouders van het embryo dat later ontluikte in De Nieuwe Notelaar.

Ik ben vandaag directeur van 2 diensten en 2 tehuizen voor 2 verschillende doelgroepen. NAH en een verstandelijke beperking: we houden het netjes gescheiden en dat is maar goed ook. Verschillen kunnen, verschillen moeten. Allen heb ik vandaag een duaal gevoel. Dit gebouw heeft alle voordelen van een nieuwbouw aangepast aan de doelgroep en ingericht met volledig nieuw materiaal passend in de tijdsgeest en de materiële mogelijkheden van het jaar 2009. Ondanks de soberheid ervan - waarin je toch financiële limieten bemerkt - is er ruim comfort, is er welvaart die tot welzijn moet bijdragen. Ik – zelf ooit aanhanger van een planeconomie en nog steeds iemand met een laag materialistisch profiel, heb bij mezelf wat schroom als ik de welvaart van deze instelling en het prijskaartje dat er aan vast hangt, bemerk. En ik heb een ambetant gevoel als ik in deze bouw mensen rondleid van Sint- Anna, waar ze rijtje schuiven om in de douche te gaan en waar ze nog in meerpersoonskamers slapen, tenzij ze al het geluk hebben een eenpersoonskamer te hebben met de helft van de oppervlakte en de helft van het comfort van deze hier. We hebben nu de morele verplichting om te gaan voor een optimalisatie van Sint- Anna.

En tenslotte mijn laatste inleider:

Dit is in mijn toch al redelijk lange carrière mijn eerste nieuwbouw. En ik hoop een beetje mijn laatste. Er is ontzettend veel energie in gekropen, ontzettend veel extra werk ten koste van kwaliteit van ander werk en ten koste van een stukje eigen leven. Ik heb kennis gemaakt met wat er allemaal bij een hedendaagse bouw komt kijken en dat is heel wat. En ik ben geweldig onder de indruk van het werk van architecten en aannemers. Ik heb aan de zijlijn vele complexe technische discussies meegemaakt. Bouwen is een mooie stiel, maar 't is absoluut niet simpel.

In deze nieuwbouw vol snufjes is het nu onze taak om te bouwen. En net zoals een architect vertrekken ook wij wel van een plan dat we onderweg telkens weer wijzigen en aanpassen. Maar wij bouwen niet met stenen en cement zoals de aannemers, maar met geduld, begrip en respect. Wij bouwen niet aan een nieuw huis, maar wel aan een nieuwe toekomst. En we gaan er ons best voor doen.

Ik geef nu graag het woord aan onze voorzitter, dhr. Frank Vandevoorde.

Etienne Clevers

Directeur Ons Huis

16.10.2009

Dank je wel Etienne voor deze inleiding. Zo kennen we je inderdaad.

Dames en heren, beste genodigden,

De Nieuwe Notelaar, een voorziening voor personen met een Niet Aangeboren Hersenletsel. De symboliek van de naamgeving is u ondertussen voldoende bekend. De naam van dit gebouw is geënt – en ik gebruik met opzet een term uit de tuinwereld - op de notelaar die hier in de binnentuin staat. Een nochtans weinig opvallende boom, wat verkromd en schraal die plots een nieuw leven tegemoet is gegaan in een voor hem totaal andere biotoop. En dat is ook het geval voor de mensen die in dit gebouw worden opgevangen, nadat hun leven kort tevoren spaak was gelopen. De notelaar heeft met deze doelgroep alvast gemeen dat zijn vruchten – de noten – de vorm hebben van hersenen. Vandaar dus de naam.

Ik wil hierbij trouwens graag aangeven dat tot de keuze van deze naam beslist werd op basis van een stemming waaraan ook de gebruikers, hun familie en de personeelsleden deelnamen. In meerderheid werd gekozen voor “De Nieuwe Notelaar” dat als idee werd voorgesteld door raadslid Wim Demuyt. En ik wil Wim hierbij graag bedanken voor zijn doordachte inbreng.

Een afzonderlijke voorziening voor personen met NAH - het was een dossier dat ik als beginnend voorzitter van bij de start mocht begeleiden en waar ik heel graag mijn schouders heb onder gezet. Als dokter is het een problematiek die me steeds heeft beroerd. En als u bovendien weet dat ik gehuwd ben met iemand die destijds in het UZ Gent stage volgde in een afdeling met veel NAH'ers en door deze problematiek sterk werd aangegrepen, dan begrijpt u meteen waarom ik de oprichting van een dergelijk centrum steeds ten volle heb ondersteund.

Aan een initiatief zoals dit was en is een duidelijke nood. Vanuit het AZ St Jan kennen wij meer dan voldoende het gevoel van frustratie omwille van het ontbreken ervan. Na het eerste herstel na de zogenaamde stroke is er voor een aantal mensen inderdaad geen valabel alternatief en start voor hen en hun gezin een soms onoplosbare, doodlopende weg.

Toen NAH binnen het toenmalige Vlaams Fonds voor Personen met een Handicap als een prioritaire doelgroep werd benoemd, zijn wij er meteen resoluut voor gegaan. Misschien zijn we toen met 6 plaatsen tehuis en 4 plaatsen dagcentrum te klein gestart. We focusten toen wellicht te sterk op de locatie die we op korte termijn slechts ter beschikking hadden. Bepalend hierin was nochtans niet het centrum Ter Duinen, maar wel de plaats die we op het oog hadden om tijdelijk opvang te bieden tijdens de periode van de verbouwing van Ter Duinen. Ons allereerste plan was namelijk om Ter Duinen te herconditioneren in functie van deze opvang en we dachten toen om tijdelijk een onderkomen te organiseren op de zolderverdieping van het WZC Ter Potterie. Na de verbouwing van Ter Duinen

wilden we vervolgens komen tot een uitbreiding tot 11 kamers tehuis en 10 plaatsen dagcentrum. Met deze opdracht werd architect Gino Debruyne belast. Maar Gino bezwoer ons dat een verbouwing van Ter Duinen nooit tot een valabele bouw zou leiden. Het was eerder met tegenzin en zonder overtuiging dat hij deze plannen opmaakte.

Maar het kan verkeren. Ondertussen hadden wij een nieuwe piste uitgetekend, namelijk in eerste instantie de realisatie van een nieuwbouw en vervolgens de verbouwing van Ter Duinen, waardoor we een zeer gevarieerde groep van personen met NAH zouden kunnen bereiken gespreid over 2 gebouwen op eenzelfde site. In het kader van het uitbreidingsbeleid 2004 waaraan VIPA middelen voor een structurele uitbreiding werden gekoppeld, verwierven wij een erkenning voor een uitbreiding en een nieuwbouw. Het enthousiasme van architect Debruyne steeg meteen zienderogen. In een nieuwbouw kon hij immers volop zijn zin gaan. Geprangd tussen 2 historische monumenten - de kerk van het Seminarie en de kerk van Ter Potterie - koos Gino voor een eigentijdse en functionele bouw, maar in een sobere stijl die geen architectonisch gevecht wilde aangaan met deze 2 monumenten. Toch zult u in deze soberheid een aantal prachtige architectonische stempeltjes kunnen ontwaren. Het gebouw draagt duidelijk de signatuur van de meester. De strakke lijnen van de gevel krijgen door een afwisseling van verschillende raamkaders een soms speelse en jonge dynamiek en binnen in het gebouw zult u meerdere ramen ontwaren, die we gerust als fenetres tableaux of windows with a view kunnen benomen. Raamkaders die als schilderijkaders kunnen doorgaan. Oordeelt u daar straks maar zelf over bij de rondgang. Wij wensen Gino Debruyne en zijn bureau alvast te feliciteren met deze realisatie, want wat ons betreft is ze niet allen mega- prachtig, maar voldoet ze aan de primaire voorwaarden die we er aan stelden, nl een gebouw te zijn op maat van de gebruikers ervan.

Ik wens ook alle aannemers en iedere dienst die bij deze bouw betrokken was te danken. En ik vernoem hierbij als belangrijkste:

- Het studiebureau Declerck voor de technieken met als duidelijke opdracht te streven naar een laag-energie gebouw met maximale isolatie en een optimale ventilatie en bovendien de bijkomende opdracht om in de opvolging van het verbruik te voorzien in een gebouwenbeheerssysteem.
- de firma Schaubroeck voor de ruwbouw
- Vandewalle voor het perceel verwarming en ventilatie
- Deman voor het perceel sanitair en brandbestrijding
- Vande Maele voor het perceel elektriciteit
- Coopman voor het perceel liften
- De Laere Decor voor de afwerking met als bijzondere opdracht om waar mogelijk gebruik te maken van het eigen hout uit de provincie Luxemburg.
- GBM voor de keukeninstallatie
- Planoform voor het vast meubilair
- Pen en Paper voor het los meubilair

- Buro Belgium voor het kantoormeubilair
- Haezebrouck voor de tuinaanleg
- Vanerum voor de bewegwijzering

En ik dank ook heel graag de mensen van onze eigen technische dienst voor de opvolging en begeleiding van dit project, met voorop onze architecte Ann Vandycke, onze techniker William De Beuckelare en de verantwoordelijke van onze dienst informatica: Karel Poupeye.

De kostprijs van het project bedraagt 3.800.000 euro, exclusief BTW. We konden hierbij wel j genieten van een subsidiëring vanwege VIPA en de Nationale Loterij voor een totaal van bijna 1.265. 000 euro.

Een gedeelte van dit bedrag is benut voor het kunstwerk, zoals dit bij een realisatie die met VIPA middelen wordt betoelaagd, is vereist. Het bestuur heeft voor dit initiatief gekozen voor 2 kunstwerken van 2 verschillende kunstenaars. Kunstwerken die ik heel graag straks in het bijzijn van de beide kunstenaars wil onthullen, maar waarvan ik nu toch al de symboliek wil verklappen:

Het eerste aan de inkom is van de hand van Yves Velter. Een sculptuur dat de titel draagt: "Man met antwoorden op zoek naar vragen". Een beeltenis van een naakte, weerloze man met een bos sleutels om zijn nek. Symbool voor het gegeven dat de kracht van de hulpverlening moet resulteren in zelfontplooiing, waarbij de persoon in zichzelf de potentie en de kracht heeft om terug invulling en zin aan zijn bestaan te geven, niet met de beperkingen die hij ondervindt, maar wel met de mogelijkheden die hij nog steeds in zich heeft.

Het 2de kunstwerk bevindt zich in de binnentuin en presenteert een time out zitruimte. Een bank van bezinning en reflectie onder de takken van de notelaar. In dit kunstwerk is ook een herinneringstekst opgenomen aan dit moment. Dit kunstwerk is een creatie van Patricia Jacobs, zus van een van de deelnemers aan het dagcentrum. En zij zal zich ontgetwijfeld hebben laten leiden door de ervaring met haar broer en haar betrokkenheid tegenover dit centrum.

Deze kunstwerken zullen wij tijdens de rondleiding onthullen.

Inderdaad Mijnheer Clevers, dit is veel geld. En ik versta uw bekommernis en uw ambetant gevoel m.b.t. de mensen van Sint- Anna. Maar ik wil voor onze andere afdeling Sint- Anna toch melden dat we ook daar gestart zijn met een masterplan waarbij we een optimalisatie van het gebouw en van de materiële inrichting ervan voor ogen hebben. Ook Sint- Anna zal een eigentijdse invulling krijgen.

Ondertussen zijn onze plannen voor deze afdeling ook al weer veranderd. Wij denken er nu niet langer aan Ter Duinen nog te verbouwen, maar dromen nu veeleer in de richting van het gebouw dat aan de andere kant aan deze voorziening paalt, namelijk De 7 Gaven.

Dromen die slechts werkelijkheid kunnen worden indien we er een erkenning voor krijgen. Is dit onrealistisch? Ook deze afdeling startte ooit als een droom. We hebben dus hoop. De vraag is in elk geval voldoende groot. Wij willen dus zeker nog niet stil staan.

Ik wil mijn speech nog graag afsluiten met een primeur en met nieuws heet van de pers. Ik ben namelijk heel blij dat ik u vandaag kan meedelen dat wij gisteren vanwege het Vlaams Agentschap het bericht ontvingen dat de uitbreiding van de erkenning van deze voorziening van 8 tot 12 plaatsen tehuis en van 8 tot 10 plaatsen dagcentrum werd toegestaan. De lege kamers die er nu nog in het gebouw zijn, kunnen wij dus vanaf heden beginnen invullen en daar zullen we zeker niet lang mee wachten.

Helemaal afsluiten doe ik ten slotte met een aantal vragen: wat betrachten wij hier in De Nieuwe Notelaar en hoe willen we deze betrachtingen waar maken ? Voor wie en waarvoor wil dit gebouw staan ?

Antwoorden die ik u graag wil laten geven door Mieke Geernaert, de coördinator van deze afdeling.

F. Vandevoorde

16.10.2009

Dank u wel - mijnheer de voorzitter - en ik hoop dat ik u met mijn antwoorden niet teleurstel.

Beste genodigden,

Het was voor onze gebruikers lang wachten en uitkijken, maar op 11 september konden ze eindelijk hun intrek nemen in dit nieuwe gebouw. Een zeer symbolische datum, want het was precies 8 jaar geleden, op 11 september 2001, dat de allereerste gebruikers van deze afdeling hun intrek namen in het oude Ter Duinen. Velen van u zullen zich deze datum wellicht vooral herinneren als de dag dat de vliegtuigen de WTC-Torens invlogen, maar voor ons betekende het het begin van onze werking. Een werking die zich heel specifiek wil richten op personen met een Niet Aangeboren Hersenletsel.

Over de jaren heen kreeg de naam "Ter Duinen" voor velen een bijzondere betekenis. Het stond gelijk aan een thuis, waar verhalen vol drama maar ook humor werden gedeeld, waar er een nauwe betrokkenheid groeide tussen gebruikers, begeleiders en familie, en waar er steeds oog en aandacht was voor de eigenheid van elke persoon.

In de sector profileerden wij ons als een voorziening, die opvang en begeleiding biedt aan personen met NAH die fysiek sterker zijn, maar vooral neuropsychologische problemen vertonen. Door een goede onderlinge samenwerking en een gedragen zorgafstemming tussen de verschillende woonvoorzieningen voor deze doelgroep in West-Vlaanderen, konden we dit profiel ook aanhouden. Wij hebben hiermee duidelijk een eigen en zeer specifieke plaats gevonden in West-Vlaanderen. En ik wil van deze unieke gelegenheid gebruik maken om de collega's uit de sector te danken voor de constructieve en collegiale samenwerking.

Met de nieuwbouw zal onze eigenheid niet veranderen. Hoewel we een nieuwe naam dragen – want de naam Ter Duinen konden we niet meenemen -, willen we dezelfde waarden blijven vooropstellen.

We hechten veel belang aan een actieve dagbesteding, waar de gebruikers hun mogelijkheden optimaal kunnen ontplooiën. Hiervoor hebben we op het gelijkvloers ruime atelierlokalen ter beschikking en werd er ook flink geïnvesteerd in een aangepaste keuken waar onze kook- en bakactiviteiten kunnen doorgaan.

Over de jaren heen werd ook duidelijk dat de gebruikers veel belang hechten aan onderhoudsrevalidatie. Velen onder hen hebben een lang revalidatieproces achter de rug en willen de terug aangeleerde vaardigheden blijvend inoefenen. We hebben dit paramedisch luik uitgebouwd tot een belangrijke pijler van onze werking. Wij bieden onze gebruikers dan ook kinesitherapie, logopedie en ergotherapie aan en hebben daarvoor op de 2de verdieping een paramedische vleugel ter beschikking.

Dankzij de voorspraak van dr. Bouwen, onze revalidatiearts, mochten we een schenking van Brucosport in ontvangst nemen, waarmee tal van nieuwe, dure fitnessstoestellen konden worden aangekocht. De kiné – die zich in Ter Duinen diende te behelpen in een open ruimte van 13 m², heeft binnen het huidige gebouw zeker een volwaardige plaats gekregen.

De grote polyvalente ruimte, waar u zich nu bevindt, wordt momenteel vooral benut voor onze toneelrepetities. Na "Nanah, een sprookje over de werkelijkheid" bewijzen onze

gebruikers nu in een nieuw toneelstuk dat ze niet bij de pakken willen blijven zitten, maar actief willen werken aan een nieuwe toekomst. Straks kunt u trouwens aansluiten bij het nieuwe stuk "Hoed je voor papier".

Wij kiezen voor een duidelijke scheiding tussen dagbesteding en tehuis. Het woongedeelte bevindt zich op de eerste verdieping. De kamers zijn niet alleen erg comfortabel, maar beschikken ook over een eigen sanitaire cel en zelfs een terras. Hierdoor krijgen de gebruikers meer privacy.

Maar alleen al door de grootsheid van het gebouw, hebben de gebruikers meer ademruimte en mogelijkheden om zichzelf te zijn, zonder elkaar voortdurend voor de voeten te lopen.

U hoort het ... wij zijn enorm trots ons gebouw. Ik ben er sterk van overtuigd dat we ook hier een mooie thuis zullen kunnen uitbouwen en nieuwe kansen zullen kunnen bieden aan mensen met NAH. De Nieuwe Notelaar heeft zijn naam zeker niet gestolen.

En zoals u weet, proberen wij vanuit dit centrum - verder gaande dan de werking van het tehuis en dagcentrum - ook op andere vlakken actief te zijn in de zorg en ondersteuning van mensen met NAH en hun familie. Zo zijn wij ook betrokken bij het opzetten van ontmoetingsmomenten voor mensen die geen ondersteuning behoeven vanuit een dagcentrum of tehuis en zijn wij ook betrokken bij het initiatief Samenspaak – Samenspraak, dat zich richt tot de partners van deze personen.

Mijnheer de voorzitter en bestuursleden, in naam van de personeelsgroep en van de gebruikers wens ik u te danken voor deze realisatie en de kansen die u ons hiermee geeft.

Ik nodig u allen nu graag uit om samen met ons de verschillende ruimtes te bezoeken. Wij stellen voor om dit in opeenvolgende groepjes te doen, waarvoor wij meerdere begeleiders ter beschikking hebben.

Vervolgens zien we elkaar terug beneden waar de voorzitter de kunstwerken zal onthullen en zullen wij u vergasten op een drankje en een hapje, waarbij de okkernoot – hoe kan het ook anders – centraal staat.

Bij het buitengaan hebben wij dan nog voor u een kleine verrassing. Een product van eigen makelij uit die prachtige keuken van ons.

Voorzitter, raadsleden, dhr. secretaris en inspectie, mag ik u als eerste uitnodigen voor de rondleiding.

Met dank voor uw aandacht,

16.10.2009

Mieke Geernaert, Coördinator De Nieuwe Notelaar

DE NIEUWE NOTELAAR: BOUW EN TECHNIEKEN

Het project NAH mag gerust een pareltje van een verwezenlijking worden genoemd. Niet alleen werden alle inspanning geleverd om een gebouw op maat af te leveren van de huidige bewoners en personeelsleden. Er werd ook speciale aandacht besteed aan de toch waardevolle inplanting binnen een historisch kader. En het mag gezegd: door een doordacht materiaalgebruik en dito vormgeving wordt het gebouw probleemloos opgenomen in de omgeving, zonder erin te verdwijnen en slaagt er zelfs in een meerwaarde te bieden. Voor de binneninrichting werd vooral gekozen voor eerlijke, natuurlijke materialen. Bovendien wil het gebouw een energiezuinige realisatie zijn.

Een energiezuinig gebouw:

Het verwezenlijken van een energiezuinig gebouw start van op de tekentafel. Het allerbelangrijkste in het verhaal is hierbij om - los van de vele voorhanden zijnde "groene" technieken - de energievraag zo laag mogelijk houden. Bij het streven naar een "laag-energiegebouw" zijn dan ook een aantal pijlers van vitaal belang :

- maximale isolatie van het gebouw
- streven naar een luchtdicht gebouw
- ventilatie (immers, het opwarmen van te vochtige lucht vergt meer energie)
- logische inplanting van de ruimtes en optimaliseren van de inplanting van het gebouw.

Al deze maatregelen moeten ervoor zorgen dat de energievraag daalt, door de warmteverliezen maximaal te beperken.

Omgekeerd moet in de zomer, de warmtetoetreding maximaal worden beperkt om de koelvraag zo laag mogelijk te houden. Daar waar nodig worden dan ook luifels, klassieke zonwering, zonnewerend glas of 4-seizoenenglas voorzien.

Daarnaast kunnen we uiteraard aanvullen met het maximaal voorzien van energiezuinige technieken. Wat we op dat vlak kunnen verwezenlijken wordt mee bepaald door de economische rendabiliteit.

Ecologische voorzieningen:

Een greep uit de voorzieningen die de ecologische print van het gebouw zeker moeten ten goede komen :

Regenwaterrecuperatie

Regenwater wordt gecapteerd en aangewend als spoelwater voor de wc's.

Bovendien worden de wc's uitgerust met een dubbele spoeltoets voor klein en groot debiet.

Energiezuinige verlichting

Er wordt zoveel mogelijk gebruik gemaakt van energiebesparende lampen.

De verlichtingsschakelingen worden maximaal ontdebeld of waar mogelijk voorzien van tijdgestuurde verlichting d.m.v. bewegingsdetectoren in minder betreden ruimtes en in ruimtes waar gemakkelijk wordt vergeten om de verlichting uit te schakelen bij verlaten van de ruimte zoals o.a. sanitaire lokalen - trapzalen – circulatiegangen en buitenverlichting.

De buitenverlichting wordt geschakeld en op diverse lichtniveaus gestuurd d.m.v. ingestelde klokken en bewegingsdetectoren.

Lift

Er wordt geopteerd voor liften met de motor in de schacht, waardoor het vermogen tot 50 % herleid wordt van voorgaande installaties.

Gebouwenbeheerssysteem

Het gebouw is voorzien van een gebouwenbeheerssysteem waardoor alle parameters van de diverse voorzieningen permanent kunnen opgevolgd en waar nodig worden bijgesteld om zo een optimalisatie van het systeem, zowel op vlak van comfort als op vlak van energieverbruik te kunnen garanderen.

Keuze van de materialen

Er wordt maximaal gebruik gemaakt van natuurproducten of recycleerbare materialen, door o.a. kunststoffen zoveel mogelijk te vermijden en gebruik te maken van duurzame materialen of rotswolisolaties.

Wij benadrukken bovendien graag dat het gebruikte hout waar mogelijk afkomstig is van het eigen hout uit de bossen die eigendom zijn van het OCMW in de provincie Luxemburg. Voor de dakwerken werd met de firma Hoffman samengewerkt : het hout werd voorgefabriceerd aangeleverd en daarna geplaatst door de schrijnwerker. Dit verliep volgens een soort van mecano systeem gebruikt waarbij het spant genummerd werd aangeleverd en enkel nog diende te worden geplaatst.

Firma's die aan De Nieuwe Notelaar hebben meegewerkt :

Planning en Algemene coördinatie	Architectenbureau Gino Debruyne
Technieken	Studiebureau Declerck
Ruwbouw	Schaubroeck
Verwarming en ventilatie	Vandewalle voor het perceel
Sanitair en brandbestrijding	Deman
elektriciteit	Vande Maele
liften	Coopman
Afwerking	De Laere Decor.
Keukeninstallatie	GBM
Vast meubilair	Planoform
Los meubilair	Pen en Paper
Kantoormeubilair	Buro Belgium
Tuinaanleg	Haezebrouck
Gordijnen	
TV toestellen	Tele signal
Koelkasten	Dometic

Kunstenaars "Man met antwoorden op zoek naar vragen"
Time out zitbank en gedenkplaat

Yves Velter
Patricia Jacobs

Opvolging vanuit het OCMW – Brugge
Dienst Eigendommen en Technische dienst
Ann Vandycke, William De Beuckelare, Jan Arteel, Annelies Verplancke

16.10.2009
Ann Vandycke
Architect - Hoofd Technische Dienst OCMW Brugge

Aanvullend:

- De inhoud van alle bijeenkomsten is nog niet vastgelegd. Er is een afzonderlijke uitnodiging per activiteit.
- Wens je op de hoogte gehouden te worden van alle activiteiten geef dan uw gegevens door op het adres van Veerle Declercq of via het e-mailadres van Ontmoetingskansen.
- Deelname aan alle activiteiten is vrijblijvend mogelijk. Er wordt geen lidgeld gevraagd.
- Problemen met vervoer kunnen doorgegeven worden.
We zoeken waar mogelijk naar een oplossing.

Informatie :

Mevr. Veerle Declercq
Molenmeers 48,8000 Brugge

GSM 0478/33.00.93

ontmoetingskansen@hotmail.com

Samensp@aak

Samenspraak wil specifiek aan partners van personen met NAH de kans geven om met elkaar in contact te komen.

Meer info:

Mieke Geernaert 050/327.170
samenspraak@live.be

**Ontmoetingskansen
voor
personen
met een
niet-aangeboren
hersensletsel
én hun familie**

2009

Geconfronteerd worden met een niet-aangeboren hersenletsel (NAH), zoals bv. een trauma ten gevolge van een ongeval, CVA, ... is een ingrijpende gebeurtenis.

Na de revalidatie is het niet altijd gemakkelijk om het vroegere leven terug op te nemen. Men kan niet terug gaan werken, vroegere sociale contacten dreigen verloren te gaan, ...

Sociaal isolement, vereenzaming, verveling,... zijn hierbij wel vaker het gevolg.

Er is nood aan contact met 'lotgenoten', mensen die hetzelfde hebben meegemaakt.

Ook voor partners en familieleden is dit geen gemakkelijke opgave. De nood aan uitwisseling is vaak groot.

'Ontmoetingskansen' wil aan deze nood tegemoet komen.

Voor wie?

Volwassenen met NAH, partners, familieleden, ... zijn van harte welkom.

Wat?

- Ontmoetingen die op een 'ongedwongen' manier verlopen.
- We vertrekken vanuit de verwachtingen van de deelnemers en houden heel wat mogelijkheden open zoals gesprek, informatie, vorming, bezoek, ...

Waar?

Wij organiseren meerdere ontmoetingsmomenten verspreid over de provincie West-Vlaanderen. Hiertoe is er samenwerking tussen verschillende voorzieningen:

- Afdeling De Nieuwe Notelaar, Ons Huis, Brugge
- Provinciaal Dienstverleningscentrum De Waaiberg, Gits
- Provinciaal Dienstverleningscentrum 't Venster, Izegem (Emelgem)
- Het Havenhuis, Lo-Reninge
- Vzw Pamele, H. Hart, Kortrijk
- Dominiek Savio Instituut vzw, Gits

Datums en locatie

Avondbijeenkomsten (18.30)

- Dinsdag 27 januari, Brugge
- Dinsdag 10 februari, Kortrijk
- Donderdag 05 maart, Emelgem
- Dinsdag 23 juni, Brugge
- Dinsdag 20 oktober, Brugge
- Donderdag 03 december, Gits

Namiddagbijeenkomsten (14.30u)

- Donderdag 23 april, Lo-Reninge
- Donderdag 14 mei, De Waaiberg
- Donderdag 9 juli, Gits
- Donderdag 27 augustus, Kortrijk
- Zaterdag 19 september, Emelgem
- Donderdag 19 november, Lo-Reninge

Graag meer informatie?

Wenst u graag op de hoogte te blijven van dit initiatief of heeft u vragen, dan kan u steeds contact opnemen met:

Mevr. Mieke Geernaert

Ons Huis, De Nieuwe Notelaar

Potterierei 77

8000 Brugge

050/327.170

Of via:

samenspraak@live.be

Voor problemen met opvang of vervoer zoeken wij naar een oplossing !

Kent u als partner andere familieleden die nood hebben aan informatie of wenst u uw echtgeno(o)t(e) met lotgenoten in contact te brengen, dan kan u ook terecht bij het project "Ontmoetingskansen" (folder op te vragen via bovenstaande gegevens).

SAMEN
SPRAAK
SAMEN
SPRAAK

... samen op problemen
botsen
... samen in gesprek
... samen oplossingen
zoeken

in nauwe samenwerking met

sterk in grenzen verleggen

SAMEN
SP(R)RAAK

**Informatie- en
ontmoetingsmomenten
voor partners van
personen met een
hersensletsel.**

2009—2010

Samensp(r)aak

Een hersenletsel beïnvloedt niet alleen het leven en het functioneren van de getroffene, maar ook in ernstige mate het leven van de partner.

De oorzaken kunnen divers zijn: een ongeval, een hersenbloeding of herseninfarct, een infectie of tumor.

De zorg voor personen met een hersenletsel is vaak energieopslopend.

Als partner kom je voor onverwachte probleemsituaties te staan en wordt je plots een belangrijke 'mantelzorger'.

De rolpatronen binnen het gezin en de partnerrelatie kunnen veranderen en een nieuw evenwicht is soms moeilijk te vinden.

Informatie over het hersenletsel en ondersteuning krijgen van andere partners, kan het zorg- en verwerkingsproces dragelijker maken.

Samensp(r)aak wil specifiek aan partners informatie geven over de complexe gevolgen van hersenbeschadiging op het dagelijkse leven, alsook tips en adviezen om hiermee om te gaan. Daarnaast wordt gelegenheid geboden om met andere partners in contact te komen en ervaringen te delen.

Wat?

Tijdens elke bijeenkomst is er een professionele hulpverlener aanwezig, die een bepaald onderwerp inleidt. Ofwel leidt dit tot een groepsgesprek, ofwel wordt er een ruimere voordracht gegeven.

Waar?

De bijeenkomsten gaan afwisselend door in Brugge en Gits. Hiervoor is er een samenwerking tussen verschillende voorzieningen:

Meewerkende partners:

De Waaiberg (Gits)

Financieel ondersteunende partners:

Ons Huis - De Nieuwe Notelaar (Brugge), KEI (Oostduinkerke), Dominiek Savio Instituut vzw & thuisbegeleidingsdienst 't Spoor (Gits), Pamele vzw (Kortrijk), 't Venster (Emelgem)

Wanneer?

06/10/09: persoonlijkheidsveranderingen na hersenletsel, in dialoog met elkaar. (19u30, Brugge)

26/11/2009: medicatie, slaapproblemen, incontinentie, sensorische veranderingen, ...: een voordracht. (14u, Gits)

23/02/2010: problemen met taal en communicatie na hersenletsel: een voordracht. (19u30, Brugge)

24/04/2010: vermoeidheid na hersenletsel, in dialoog met elkaar. (14u, Gits)

01/06/2010: werking Vlaams Agentschap en aanvraag hulpmiddelen: een voordracht. (19u30, Brugge)